

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.VIII.10.005/2022/7.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Stark Marianna bíró

A felperes: felperes neve
cím1

A felperes képviselője:
Dr. Trenyisán Máté ügyvéd
cím2

Az alperes: alperes neve
cím3

Az alperes képviselője:
Tóthné dr. Pelle Ilona kamarai jogtanácsos

A per tárgya: azonnali hatályú felmondás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Győri Ítéltábla Mf.V.30.040/2021/8.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Törvényszék 62.M.70.025/2020/24.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Ítéltábla Mf.V.30.040/2021/8. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Győri Törvényszék 62.M70.025/2020/24. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 110.000 (száztízezer) forint együttes fellebbezési és felülvizsgálati eljárási költséget.

A 193.260 (százkilencvenháromezer-kétszázhatvan) forint fellebbezési és 217.380 (kétszáztizenhétézer-háromszáznyolcvan) forint felülvizsgálati eljárásban felmerült illeték az államot terheli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2002. február 18-tól állt az alperes alkalmazásában mozdonyvezető munkakörben. Munkáját vezénylés alapján végezte, az előre tervezett és a rendkívüli szabadságot írásban, szabadságkérelem nyomtatványon kellett kérnie. A szabadságról mindkét esetben előzetesen szóban a vezénylőt tájékoztatnia kellett.

[2] A felperes 2019 augusztus elején jelezte személy1 vezénylőnél, hogy augusztus 15-re mandulaműtetre írták ki. Erre figyelemmel kérte, hogy a vezénylésből a hónap végéig vegyék ki. személy1 az ... rendszerben a felperes munkaidő-beosztását akként módosította, hogy a korábbiaktól eltérően 2019. augusztus 15-től augusztus 31-éig beteg (B) státuszt állított át. A felperes szabadságot írásban az alperestől nem kért.

[3] A felperes 2019. augusztus 15-éig 8 alkalommal végzett munkát az alperesnél. A munkavégzés megkezdése előtt az alperes által biztosított notebookban jóváhagyta a vezénylést arra vonatkozóan, hogy az ... rendszer értelmében mely napokra, milyen vezénylést és státuszt írt elő részére az alperes.

[4] A felperest 2019. augusztus 15-én nem műtötték meg, ezt augusztus 27-én jelezte személy1nek azzal, hogy szeptember 1-től vezénylésre beosztható. A felperes 2019. szeptember 3.,4.,5.,11.,13.,15.,16.,17.,27.,28. és 29. napokon munkát végzett az alperes részére.

[5] Az alperes 2019. szeptember 9-én átadta a felperes augusztusi bérjegyzékét, amely tartalmazta, hogy augusztus 15-e és 31-e között nem igazolt betegség státuszon állt. Erre figyelemmel a 362.300 forint távolléti díj alapján 75.096 forint nettó munkabért utaltak részére, és teljes 9 napot, azaz 90,59 órát nem fizette ki neki.

[6] A felperes mandulaműtétére ténylegesen 2019 október elején került sor. Ezt előzetesen szóban jelezte a vezénylőnek azzal, hogy táppénzt kíván igénybe venni. A táppénz leteltét követően az októberi távollétére orvosi igazolást nyújtott be az alperesnek. A munkáltató 2019. október 3-án felszólította arra, hogy 3 napon belül igazolja 2019. augusztus 15-től 2019. augusztus 31-ig terjedő időre a betegség miatti távollétet. Ezt a felszólítást a felperes 2019. október 11-én vette át.

[7] A felperest ezt megelőzően, 2019. október 3-án személy² vezénylő és személy³ győri HR-s is megkereste az igazolások leadása iránt. A felperes arról tájékoztatta őket, hogy orvosi igazolást kíván szerezni a kérdéses időszakra, majd közölte személy⁴ helységneve reszortossal, október 11-én személy⁵ területi vezetővel és személy⁶ munkáltatói jogkörgyakorlóval, hogy orvosi igazolást nem tud bemutatni. Az alperes erre tekintettel október 17-én vizsgálatot rendelt el, amely eredményéről 2019. október 18-án szerzett tudomást. Ennek alapján a munkáltatói jogkör gyakorlója 2019. október 21-én kelt azonnali hatályú felmondásával szüntette meg a felperes jogviszonyát. Arra hivatkozott, hogy 2019. augusztus 15-től augusztus 31-éig munkahelyétől igazolatlanul távol volt, a munkáltató felszólítására sem igazolta ennek okát, ezzel pedig a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (továbbiakban: Mt.) 52. § (1) bekezdés a) b) pontját, illetve 6. § (2) bekezdésében foglaltakat sértette meg.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[8] Felperes keresetében az azonnali hatályú felmondás jogellenességének megállapítása mellett felmondási időre járó távolléti díjat és 4 havi végkielégítés megfizetését igényelte. Álláspontja szerint a munkáltató elkéste az Mt. 78. § (2) bekezdésében meghatározott 15 napos határidőt, ugyanis ezen túl élt az azonnali hatályú felmondás jogával.

[9] Felperes álláspontja szerint az alperes a 2019. augusztusi bérjegyzék közlésekor tudomást szerzett igazolatlan távollétéről, így ezen időponttól, illetve 2019. október 4-től, amikor szóban is tájékoztatta munkatársait arról, hogy távollétét igazolni nem tudja, elkezdődött a 15 napos szubjektív határidő.

[10] A jogellenesség körében hivatkozott arra is, hogy az intézkedésben meghatározott indok nem világos, nem valós, mert nem történt kötelezettségszegés, hiszen szabadságon volt. Amennyiben ezen törvényi feltételek nem állnának fenn, a kötelezettségszegés semmiképpen sem tekinthető szándékosnak vagy súlyos gondatlannak, csupán téves feltevésben volt: azt gondolta, hogy személy¹ vezénylő a vezénylésből augusztus 15-től 31-éig akként veszi ki, hogy őt a szabadság terhére kiírja. Mindketten téves feltevésben voltak, a bérjegyzékben foglaltakat pedig nem vizsgálták.

[11] Az alperes a kereset elutasítását kérte a felperes perköltségben való marasztalásával. Álláspontja szerint a felperes tudta, hogy nem szabadságon volt, ilyen kérelmet nem is terjesztett elő. A felperes a munkáltató felszólítása alapján tudta, hogy a keresőképtelenség idejére várnak tőle igazolást, aminek nem tett eleget.

Az első- és a másodfokú ítélet

[12] A Győri Törvényszék 62.M.70.025/2020/24. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség fizetésére kötelezte azzal, hogy a kereseti illeték az állam terhén marad.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjára, (2) bekezdésére, valamint a 6. § (2) bekezdésében foglaltakra.

[14] A felek között nem volt vitatott, hogy az igazolatlan távolléttel érintett időszak 2019. augusztus 15-től 31-ig 9 teljes napra 90,59 órára áll fenn. Az igazolatlan napokat tartalmazó augusztusi bérjegyzéket a felperes átvette, észlelte, hogy bére kevesebb volt a korábbiaknál, szabadságot írásban pedig nem kért. A munkáltató október 3-án kelt intézkedéssel írásban felhívta a távollétek igazolására a felperest, október 11-én pedig szóban tájékoztatta a munkáltatói jogkör gyakorlóját arról, hogy nem tudja a távollétet igazolni. Az alperes vizsgálatot folytatott le, amelynek eredményéről 2019. október 18-án szerzett információt a munkáltatói jogkör gyakorlója.

[15] Erre figyelemmel a bíróság elsődlegesen a szubjektív határidő megtartottságát vizsgálta. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a tudomásszerzés akkor következik be, ha a jogkörgyakorlásra feljogosított személy teljes körűen mindazon ismeretek birtokába jut, amelyek alapján dönteni tud a jogviszony szankciós megszüntetéséről. Így a kötelezettségszegés tényéről, a vétkeesség fokáról és a kötelezettségszegés mértékéről. A fentiek értelmében a kötelezettségszegés időpontja nem a szubjektív, hanem az objektív határidő szempontjából releváns, amelyet a felperes nem vitatott (BH 2000.76.).

[16] A szubjektív határidő megtartottsága szempontjából az alperesnek azt kellett bizonyítani, hogy a jogviszonyt személy6 szüntethette meg mint munkáltatói jogkörgyakorló. A felek nem vitatták, hogy 2019 szeptember elején az augusztusi bérjegyzék tartalmazta a nem igazolt betegséget, és azt sem, hogy a távollétet igazolni kell. Az alperes szeptember elején csak a távolmaradás tényéről és nem annak okáról szerzett tudomást (Mfv.I.10.458/2018/4.).

[17] Az igazolatlan távollét körében az azonnali hatályú felmondás jogával a munkáltatói jogkörgyakorló (személy6) élhetett, ezért az ő tudomásszerzésétől kell számítani a szubjektív határidőt (Mfv.II.10.205/2017/5.). Az alperes bizonyította, hogy a vizsgálat lefolytatását követően szerzett személy6 tudomást a törvényi tényállási elemekről teljes körűen, melynek időpontja 2019. október 18-a volt. Mindezek alapján nem volt jelentősége annak, hogy más munkavállalókat a felperes mikor és miről tájékoztatott. A 2019. október 3-án kelt, és október 11-én átvett 3 napos határidőt biztosító munkáltatói felhívás egyértelműen azt bizonyítja, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója nem volt teljes körűen birtokában a kötelezettségszegés elemeinek, ezt a felperes az intézkedés átvételével minden kétséget kizáróan tudta.

[18] A hallomásból, pletykából történő értesülés, vagy épp a gyanú nem minősül tudomásszerzésnek. Az intézkedés meghozatalához a tények alapos ismeretére van szükség, a körülmények tisztázásával pedig a munkáltató nem késlekedhet (MD III/227.; BH 2007.425.).

[19] A munkáltató az eljárás során bizonyította, hogy a gyanú felmerültét követően az ügy kivizsgálása érdekében szükséges intézkedéseket megtette, felszólította a felperest az igazolásra. A 2019. október 11-én közölt és 3 napos válaszadási határidőre tekintettel október 14-én vált tudottá, hogy a felperes a távollétet nem tudja igazolni, így a munkáltató

jelentősnek tekintendő késlekedése adott esetben ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható.

[20] A felperes az Mt. 6. § (2) bekezdésében foglalt együttműködési és az Mt. 52. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiba foglalt megjelenési és rendelkezésre állási kötelezettségét szegte meg azzal, hogy távollétét nem igazolta. A munkáltatói intézkedés indokolásából egyértelműen kiderült, hogy a munkaviszonyt miért nem kívánja az alperes a jövőben fenntartani.

[21] A felperes maga nyilatkozott úgy, hogy távollétét nem tudja igazolni. Az azonnali hatályú felmondás egyik indoka, hogy a felperes igazolatlanul volt távol, valós. A felperes ezt a távollétet sem orvosi igazolással, sem szabadsággal, sem a felek közötti megállapodás alapján nem tudta igazolni.

[22] A felperes 2019. augusztus 15-éig vezénylet szerint végzett munkát az alperesnél. A napi munkavégzés megkezdése előtt az alperes által rendelkezésére bocsátott számítástechnikai eszközt be kellett kapcsolnia és abban megnézni a vezénylet részleteit. A felperes nem vitatta, hogy a kezdő lapon a módosított vezénylet megjelenik, azt jóvá kell hagyni ahhoz, hogy a további lapokat megnézhesse. személyl vallotta, hogy a felperes jelzését követően még aznap módosította az augusztusi vezényletét.

[23] Az alperes a felperest több formában és alkalommal tájékoztatta arról, hogy a vezénylet módosítás értelmében 2019. augusztus 15-e és 31-e között „nem igazolt beteg” státuszon van, munkabért ezen időszakra nem kapott. A felperes szabadságot az alperestől, a korábbi gyakorlatával ellentétesen, írásban nem kért. Ebben a körben annak nincs jogi jelentősége, hogy a szabadságkérelmet ki tölti ki, mert a felperes azt nyilatkozta, hogy azt neki alá kell írni, ez pedig nem történt meg.

[24] A bíróság minden kétséget kizáróan megállapította, hogy a felperes tudta, miszerint az alperes számára a megjelölt napokon szabadságot nem biztosított. Erre figyelemmel a felperes súlyos gondatlansága volt rögzíthető, és nem volt az alperessel együttes tévedésben sem.

[25] A felperes fellebbezése folytán eljáró Győri Ítéltábla Mf.V.30.040/2021/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és kötelezte az alperest felmondási időre járó távolléti díj és végkielégítés, valamint ezek kamata megfizetésére. Kötelezte továbbá az alperest együttes első- és másodfokú perköltség viselésére, valamint illeték fizetésére.

[26] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást, a tényállást lényegében helyesen állapította meg, de levont jogi következtetéseivel és az anyagi jogszabály értelmezésével nem értett egyet.

[27] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes az azonnali hatályú felmondással történt munkaviszony megszüntetésének jogát az Mt. 78. § (2) bekezdés első fordulata alapján a felperes kötelezettségéről való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül gyakorolta.

[28] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy az alperes szeptember elején csak a távolmaradás tényéről és nem annak okáról szerzett tudomást. személy6 munkáltatói jogkörgyakorló az igazolatlan mulasztás kivizsgálása érdekében haladéktalanul intézkedést tett, melynek eredménye ismeretében, a 15 napos határidőn belül gyakorolta az azonnali hatályú felmondás jogát.

[29] A felperes 2019. augusztus 1-jén jelezte várható távollétét vezényletje, személyl felé, aki módosította a felperes beosztását, ezzel a felperesnek 2019. augusztus 15-től 31-éig tartó időszakban megszűnt az Mt. 52. § (1) bekezdés a) és b) pontjai alapján fennálló megjelenési és rendelkezésre állási kötelezettsége. A felperes mulasztása abban nyilvánult meg, hogy

távolmaradását nem igazolta, az alperesnél szokásos szabadságolási rend szerint nem engedélyezettett írásban szabadságot, továbbá az augusztus havi bérfizetési jegyzéken szereplő „nem igazolt betegség” megjegyzés ellenére sem tett intézkedést munkavégzés nélküli távolmaradása igazolására.

[30] A másodfokú bíróság álláspontja szerint azok a körülmények, hogy a felperes 2019 augusztus elején előre jelezte távolmaradását, ezért a vezénylésben nem szerepelt, az alperes munkaszervezését nem akadályozta. A felperesnek az alperesnél 17 évig fennállt a munkaviszonya, és az azonnali hatályú felmondást megelőző hónapban is az eredetileg elkészített vezénylés szerint munkaköri kötelezettségének eleget tett. Mindez pedig kizárja annak okszerűségét, hogy a felperes alperesnél való további foglalkoztatására nem volt lehetőség.

[31] A másodfokú bíróság a felperes kötelezettségszegését abban állapította meg, hogy szabadság- kiadás iránti kérelmet nem terjesztette elő, továbbá távolmaradását utólag sem igazolta. A felperes ezzel a mulasztásával azonban nem követett el olyan súlyú kötelezettségszegést, ami arányban állt volna az alperes részéről a munkaviszonyban alkalmazható legsúlyosabb intézkedéssel, az azonnali hatályú felmondással. Az intézkedés indokolásának valóságát az Mt. 64. § (2) bekezdésében írtak szerint részben bizonyította, de az okszerűséget nem. A munkáltató intézkedésével megsértette az Mt. 78. § (1) bekezdés a) pontjában írtakat, az azonnali hatályú felmondás így jogellenes.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

[32] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének teljes egészében történő elutasítását kérte, perköltségben való marasztalásával.

[33] Érvelése szerint az eljáró bíróságok a tényállásból helyesen állapították meg, hogy a felperes 2019. augusztus 15-e és 31-e közötti időszakra vonatkozóan szabadságkiadás iránti kérelmet nem terjesztett elő, továbbá távolmaradását utólag sem igazolta.

[34] A másodfokú bíróság helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy a felperes ezzel a mulasztásával nem követett el olyan súlyú kötelezettségszegést, ami arányban állt volna az alperes részéről a munkaviszonyban alkalmazható legsúlyosabb intézkedéssel, az azonnali hatályú felmondással.

[35] Az Mt. 52. § (1) bekezdése tételesen nevesíti a munkavállaló munkaviszonnyal kapcsolatos lényeges kötelezettségeit. A bírói gyakorlat következetes abban a körben, hogy ezen lényeges kötelezettségek súlyos megszegése alapot adhat az Mt. 78. § (1) bekezdés alapján történő azonnali hatályú felmondásnak.

[36] Az igazolatlan távollét tényéből – mellyel felperes megszegte a megjelenési és rendelkezésre állási kötelezettségét – okszerűen következik a munkaviszony azonnali hatállyal történő megszüntetése.

[37] A másodfokú bíróság álláspontja téves, miszerint az alperes az azonnali hatályú felmondás indokolásának valóságát az Mt. 64. § (2) bekezdésében írtak szerint részben bizonyította, de az okszerűséget nem. A másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azon tény, hogy a felperes lényeges kötelezettségének megszegéséről az alperes csupán 2019. október 18-án szerzett minden kétséget kizáróan tudomást. Ennek következtében nincs jogi relevanciája annak, hogy a felperes 2019 szeptember hónapban az eredetileg elkészített

vezénylés szerint eleget tett munkaköri kötelezettségeinek. Az Mt. 78. § (2) bekezdése alapján az azonnali hatályú felmondás jogát az ennek alapjául szolgáló okról való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül az alperes megtehetette.

[38] Fentiekre tekintettel az azonnali hatályú felmondás indokolása megfelel az Mt. 64. § (2) bekezdésében foglalt valamennyi követelménynek, az valós, világos és okszerű.

[39] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

[40] Álláspontja szerint a határidő megtartottságát az alperesnek kell bizonyítani, a felperes azonban alátámasztotta, hogy az elkészt.

[41] Nem életszerű, hogy egy helység neve mozdonyvezető csak személy6 értékesítési igazgató felé tehetne volna meg a jelzést arról, hogy nem tud orvosi igazolást bemutatni olyan módon, hogy az a szubjektív határidő megkezdését eredményezze.

[42] A felperes az Mt. 6. § (1) bekezdésével összhangban úgy járt el, ahogy az adott helyzetben elvárható. Azt, hogy a felperes nem tud igazolást bemutatni, annak jelezte, aki felhívta egy nappal korábban annak előterjesztésére. A munkáltató képviselőjében eljáró felettesek hívták fel a felperest arra, hogy igazolja távolmaradását, és e személyek felé jelezte a munkavállaló vissza, hogy ennek nem tud eleget tenni. Ebben az esetben olyan személynek tette meg a jelzést, aki felelős azért, hogy az információt továbbadja. A felperes tekintetében a bíróságok terhére értékelték, hogy nem személy6 jelezte az igazolás hiányát, azonban nem értékelték a munkáltató mulasztásaként, hogy a munkáltatói jogkörgyakorló alárendeltjei 2019. október 18-áig állítólagosan semmiről sem tájékoztatták. A munkáltatói jognyilatkozat közzlése elkészt, az alperes szervezeti felépítéséből és mulasztásából fakadó rendellenességek nem értékelhetők felperes terhére.

[43] Felperes mindvégig arra hivatkozott, hogy félreértés történt a felperes és a vezénylő személy1 között. A felperes jelezte a mandulaműtét tényét, míg az alperesi vezénylő úgy nyilatkozott, hogy „rendben, akkor kiveszlek”. Ezt személy1 maga is elismerte a perben, a távollét jogcíme nem hangzott el a beszélgetés során. Téves, hogy a felperesnek észlelnie kellett volna a tévedést, de alperes terhére nem értékelték, hogy több mint 40 napig meg sem kérdezte a felperestől, hol van az igazolása.

[44] Felperes nem tudta, hogy betegség miatti keresőképtelenség jogcímén „vette ki a vezénylésből” az alperes. A vezénylő is csak akként fogalmazott, hogy „kiveszlek”. A munkáltató a távollétet a felperes munkabéréből már augusztusban levonta, felhívás, jelzés, megkeresés ennek ellenére nem érkezett. Táppénzes papírt az tud leadni, aki táppénzen volt, felperes azonban nem jelzett táppénzigényt a háziorvos felé, hiszen azt hitte szabadságát tölti.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[45] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozott.

[46] A Pp. 423. § (1) bekezdés alapján a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok tekintetében vizsgálhatta a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát figyelemmel a Pp. 523. §-ban foglaltakra is.

[47] A Pp. 413. § (1) bekezdés a) és c) pontja rögzíti, hogy a felülvizsgálati kérelemnek a beadványokra vonatkozó általános szabályok mellett tartalmaznia kell a felülvizsgálni kívánt ítélet számát, a jogszabálysértés pontos megnevezését, a jogszabályhely megjelölésével azt az

eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére, valamint annak indokait, hogy a fél az új határozat meghozatalát, vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget tehát, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját kifejti, a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Ezen követelményeknek megfelelő érvelés volt vizsgálható a felülvizsgálati eljárásban.

[48] A jogerős ítélet [26.] bekezdésében foglalt azon megállapítást, miszerint az alperes az azonnali hatályú felmondás jogát az Mt. 78. § (2) bekezdése alapján a felperesi kötelezettségszegésről való tudomásszerzéstől számított 15 napon belül gyakorolta, a felek felülvizsgálati kérelemmel nem támadták, így jelen eljárásban ezen tény már nem volt vizsgálat tárgyává tehető.

[49] A felülvizsgálati eljárásban is irányadó tényállás szerint a felperes 2019 augusztus elején előre jelezte távolmaradását 2019. augusztus 15-től 31-ig tartó időszakban mandulaműtét miatt. Erre az időszakra a vezénylése nem történt meg. Utóbb, augusztus végén közölte, hogy a műtét elmaradt, a perbeli időszakra nézve azonban távollétét semmivel sem igazolta, szabadságkiadás iránti kérelmet ítéleti bizonyossággal megállapíthatóan nem terjesztett elő. Peradat tehát, hogy a felperes kérése szerint történt a beosztása, és nem volt olyan igazolt jogcím, amely szerint a hivatkozott időszakban a munkahelyről jogszerűen távol maradhatott volna.

[50] Arra helyesen utalt a másodfokú bíróság, hogy az alperes a felperes távollétével betegségére figyelemmel számolt, emiatt változtatta meg az eredeti vezénylést, ezt a jogcímet szerepeltette a vezénylésen és az augusztusi bérjegyzéken is. Vezénylés hiányában valóban nem állt fenn felperesnek augusztus 16-tól munkavégzési és rendelkezésre állási kötelezettsége. Azonban a munkavállaló felperest terhelte annak kötelezettsége, hogy a távolmaradása indokaként megjelölt jogcímet (Mt. 55. § (1) bekezdés a) pont) igazolja. E nélkül a vezénylés hiánya ellenére távolmaradása igazolatlan, nincs olyan jogszerű ok (Mt. 55. §.), amely miatt a munkavégzési kötelezettség alól mentesülhetett volna.

[51] A munkavállaló elsődleges kötelezettsége a munkahelyen való megjelenés és munkavégzés (Mt. 52. §), amit felperes hosszabb időn keresztül jogszerű indok nélkül a fentiek szerint elmulasztott, ezáltal a kötelezettségszegés jelentős mértékű (Mfv.X.10.047/2020/5) és legalább súlyos gondatlan volt. Az a körülmény, hogy korábban 17 évig az alperes alkalmazásában állt, a jogsértés kimentésére nem volt alkalmas

[52] A felperes az együttműködési kötelezettségét (Mt. 6. §) is megszegte, amikor az alperes tájékoztatása nélkül, megfelelő indok hiányában munkahelyéről – műtétje elmaradása ellenére – távol maradt, a körülményeinek változását nem jelezte a nyári szabadságolásokkal terhes időszakban. A jogviszony azonnali hatályú megszüntetésének pedig ez is jogszerű indoka lehetett (Mt.78.§ (1) bekezdés a) pont).

[53] A felperes legalább súlyos gondatlanul, jelentős mértékben lényeges kötelezettségeit megszegte, melyet az elsőfokú bíróság értékelt a jogszabályoknak megfelelően: a felperes igazolatlan távolléte és együttműködési kötelezettséget sértő magatartása a jogviszony azonnali hatályú megszüntetésének jogszerű indoka lehetett.

[54] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta a Pp. 424. § (4) bekezdése alapján.

[55] A pervesztes felperes köteles megfizetni az alperes 32/2003.(VII.22.) IM rendelet 3.§ (2),(5),(6) bekezdés szerint számolt másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségét a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján.

[56] A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a fellebbezési és felülvizsgálati eljárás illetéke (1990. évi XCIII. törvény 46.§ (1) bekezdés, 50.§ (1) bekezdés) az államot terheli a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján.

[57] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

[58] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp.420. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2022. május 18.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Dr. Stark Marianna s.k. bíró